

[Grethe Philip]

ling senere, og at regeringen kan stemme for centrum-demokraternes ændringsforslag. Herefter ser jeg ingen grund til betænkelighed ved at stemme for centrum-demokraternes forslag, men jeg vil gerne tilføje, at jeg mener, at vi i folketinget har behov for stadig at følge, hvorledes det går med den støtte, der ydes de åndssvage såvel på åndssvageforsorgens særlige konto som over de andre konti, f. eks. i form af den invalidepension, de hjemmehjælpere, den boligstøtte m. v., der ydes til åndssvage, der bor uden for institutionerne.

I øvrigt er jeg ganske enig i hr. Palle Simonsens bemærkninger om, at det er beklageligt, at en række partier inklusive partiet venstre ligger under for det pres, der udøves fra personaleorganisationerne og deres talsmænd her i folketinget. Jeg tror ikke, det vil gøre det lettere i folketinget at få den sobre og nøgterne drøftelse omkring åndssvageforsorgen, der burde være grundlaget for støtten til denne gruppe af svagtstillede i vort samfund, som vi alle gerne vil give bedre forhold.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg vil gerne takke hr. Steen Folke, fordi han var så venlig at konstatere, hvad retsforbundet står for. I henseende til bemærkningerne vedrørende boligpolitik og ejerlejligheder har hr. Ib Christensen svaret hr. Steen Folke. Yderligere kan det kun glæde mig, at hr. Steen Folke har læst vores ændringsforslag, og jeg var slet ikke chokeret over, at hr. Steen Folke ikke kunne stemme for vores liberale forslag. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, men nøjes med det, jeg har givet udtryk for. Det er klart, at et parti som retsforbundet, der er diametralt modsat det venstresocialistiske parti, ikke har samme synspunkter, og det har jeg hermed konstateret.

I øvrigt vil jeg gerne takke finansministeren for tilsagnet om at stemme for ændringsforslag nr. 230, som vi er medforslagsstillere til, og som netop drejer sig om forhøjelsen på 30 mill. kr. til åndssvageforsorgen. Det er da glædeligt, at ministeren har givet tilsagn om at stemme for enkelte af de ændringsforslag, som retsforbundet er medforslagsstiller til, nu hvor vi stemmer for flere hundrede af ministerens ændringsforslag. Der er da nogle ting, der er balance i.

Med hensyn til finansministerens bemærkninger om vores gamle liberalistiske holdning og synspunkter kan jeg da kun tage dem til efterretning, men jeg ved ikke, om de er gamle, og jeg ved ikke, hvad forskel der er på gamle og nye liberalistiske synspunkter. Der må jo have været en adskillelse dér, ellers brugte man vel ikke det udtryk.

Med hensyn til § 2, statsvirksomhederne, har vi, som jeg også har givet udtryk for i mit første indlæg, en tro på, at det bliver for dyrt, hvis statsmagten politisk skal styre både statsvirksomheder og en hel række andre virksomheder, som man har for vane at blande sig i. Jeg har tydeligt givet udtryk for, at det bør undersøges, om ikke disse § 2-virksomheder kan ændres i retning af en koncessionering. Det er et liberalt standpunkt, men selv et liberalt standpunkt kan da være fornuftigt.

Med hensyn til post- og telegrafvæsenet synes jeg, det er ufatteligt, at folketinget og regeringen skal spille tid på at politisere om, hvorvidt portoen skal sættes op, når tid er.

Finansministeren har i øvrigt også givet udtryk for, at vores ændringsforslag på godt 4 mia. kr. er aktivitetsdæmpende. Det er et postulat, som er udokumenteret, men i øvrigt ved ministeren udmærket, at retsforbundet er villigt til at medvirke til skattenedsættelser. Vi kan blot referere til, at vore kræfter bl. a. bruges til at forsøge at hindre arbejdsfrie indtægter på jord og spekulation og i det hele taget. Det er ministeren jo enig i, hvis ministeren retter sig efter socialdemokratiets partiprogram. Det vil med andre ord sige, at midlerne er til rådighed, hvis bare viljen er til stede.

Steen Folke (VS):

I denne omgang skal jeg kun komme med nogle få bemærkninger.

Først vil jeg da gerne sige, at jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at det nu er lykkedes at presse regeringen til at stemme for et ændringsforslag om en forhøjet bevilning til åndssvageforsorgen. Det har unægtelig holdt hårdt, og jeg synes da nok, at man kan notere det som en beskeden, lille sejr for først og fremmest de 7 partier, som stod bag den forespørgsel, vi havde her i tinget for ikke ret længe siden. Det var et broget kompagni, strækkende sig fra VS over DKP og